

ת"פ 55877/12/22 - מדינת ישראל נגד סילמן אלצאנע, הדין של שימוע גזר הדין התקיים בדרך של היוועדות חזותית ממקום מעצרו של, וזאת בהמשך להחלטתי מיום 1213.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 55877-12-22 מדינת ישראל נ' אלצאנע(עציר)

לפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד ענבר סיימונס
סילמן אלצאנע
ע"י ב"כ עוה"ד נעמי כהן
הדין של שימוע גזר הדין התקיים בדרך של
היוועדות חזותית ממקום מעצרו של
וזאת בהמשך להחלטתי מיום 1213.

גזר דין

כתב האישום

1. כתב האישום כולל חלק כללי ועוד ארבעה אישומים. לאחר שמיעת הראיות הנאשם זוכה מהעבירות שיוחסו לו באישום השני ובאישום הרביעי והורשע בעבירות שיוחסו לו באישום הראשון ובאישום השלישי. לכן, במסגרת גזר הדין אתמקד בעבירות מושא האישום הראשון והאישום השלישי.
2. על פי החלק הכללי לכתב האישום, במועד הרלוונטי לכתב האישום, התגוררו הגברת נאדרה אלצאנע (להלן: **נאדרה**) ביחד עם בנה הנאשם, בנה מוחמד אלצאנע (להלן: **מוחמד**) ואשתו חניפה (להלן: **חניפה**) בבנין בתחומי העיר לוד (להלן: **הבנין**). לבנין יש חצר משותפת (להלן: **חצר הבנין**). הנאשם התגורר בדירה העליונה ומוחמד וחניפה התגוררו בדירה שבקומה התחתונה. בנוסף, הנאשם והגברת ניהאד קיסי (להלן: **ניהאד**) הינם אחים.
3. **באישום הראשון**, יוחסו לנאשם ביצוען של העבירות הבאות: ניסיון לתקיפה סתם לפי סעיפים 379 ו-25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. על פי הכרעת הדין, האישום הראשון מורכב משני אירועים נפרדים שהתרחשו בפער של יום

עמוד 1

אחד ביניהם, כדלקמן:

א. האירוע הראשון, התרחש ביום 14.12.22. ניהאד הגיעה לחצר הדודים שלה שנמצא מאחורי הבניין שבו מתגוררים הוריה. הנאשם שהיה על גג הבניין השליך ממנו דוד שמש לעברה ושנחת לידה ובדרך נס לא פגע בה.

ב. האירוע השני, התרחש ביום 15.12.22 בעת שחניפה הייתה בחצר הבניין והנאשם היה בקומה העליונה שמשקיפה לחצר. בהמשך למתואר, גידף הנאשם את חניפה ואמר כי אינו רוצה אותה במתחם ואם היא לא תעזוב הוא יהרוג אותה. מיד לאחר מכן מוחמד אמר לנאשם "למה אתה מקלל אותה תתבייש לך". בתגובה, אמר הנאשם למוחמד "אם היא תישאר כאן עד השעה 20:00 אני אהיה רוצח או נרצח כאן". בהמשך, עת שהה הנאשם בקומה השנייה של הבניין, נטל משקולת "דאבליו" והשליכה מלמעלה אל עבר מוחמד. מוחמד התחמק מתחת לרעפים שמכסים חלק מהחצר, אך הנאשם לא חדל ממעשיו, נטל מוט ברזל של משקולת וזרק גם אותו אל עבר מוחמד. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נשברו הרעפים. באותן נסיבות, השליך הנאשם בקבוקי זכוכית של מנגו, צנצנות זיתים גדולות וסולם מברזל על החצר ולכיוון דלת הבית של מוחמד.

4. **באישום השלישי**, יוחס לנאשם ביצוע עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. על פי עובדות האישום השלישי, ביום 8.12.22 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, עת שהו חניפה ומוחמד במטבח שבתוך החצר של הבניין, אמר הנאשם לחניפה כי אם היא לא יוצאת ממתחם הבית הוא יחתוך לה את הראש.

טענות הצדדים לעונש

5. המאשימה הפנתה לרישום הפלילי של הנאשם ואשר כולל ארבע הרשעות קודמות בעבירות רכוש, סמים ואלימות. במסגרת ההרשעה משנת 2000 בעבירות סמים הנאשם נדון לשש שנות מאסר בפועל. כמו כן, במסגרת ההרשעה האחרונה של הנאשם משנת 2011 הנאשם נדון לתשע שנות מאסר בפועל בשל כך שירה באחותו ניהאד שני כדורים בגבה, שהיא אותה אחות שזרק לעברה את דוד השמש באירוע הראשון שבאישום הראשון.

6. המאשימה טענה שהרשעתו האחרונה של הנאשם היא נתון משמעותי לחומרא לצורך גזירת דינו של הנאשם בתיק הנוכחי. בנוסף, המאשימה טענה שיש לראות במכלול האירועים שבשני האישומים כ-"אירוע אחד" ושמתחם העונש ההולם לאישום הראשון והשלישי יחד נע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל בצירוף מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים וקנס. לבסוף, המאשימה טענה שהעונש המתאים הוא 22 חודשי מאסר בפועל.

7. ההגנה טענה שמתחם העונש ההולם לו טענה המאשימה הוא מחמיר ובלתי הולם את העבירות שבהן הורשע הנאשם והן תקיפת סתם ואיומים. בנוסף, ההגנה טענה שיש לייחס משקל משמעותי לקולא למצבו הנפשי של הנאשם בעת ביצוע העבירות שבהן הורשע וזאת במנותק מהעובדה שמצבו הנפשי לא הוביל לזיכוי. לבסוף, ההגנה טענה שיש לייחס משקל מיוחד גם לאירוע טראומטי שעבר הנאשם לפני כשני עשורים בעת שבנו נדרס למוות והדבר השפיע לרעה על מצבו הנפשי של הנאשם.

מתחם העונש ההולם

8. העבירות שבהן הורשע הנאשם הן עבירות מסוג עוון ולא מסוג פשע. העבירה של ניסיון תקיפת סתם יש לצידה עונש מקסימלי של שנתיים מאסר ועבירת האיומים יש לצידה עונש מקסימלי של שלוש שנות מאסר. אף על פי כן, בעיני, מדובר בעבירות מסוג עוון שבוצעו ברף חומרה גבוה ביותר ושמחייבות השתת מאסר מאחורי סורג ובריה.

9. לאחר שמיעת העדים והרשעת הנאשם בעבירות האמורות, הרושם שהתקבל הוא שמדובר בעבירות שבוצעו עם מידת אשם גבוהה. מהעדות של ניהאד, חניפה ומוחמד, ברור שבני משפחתו מצויים בתחושת מאוימות רציפה ובלתי פוסקת בשל נכונותו ורצונו לפגוע בהם פגיעה פיזית קשה.

10. השלכת דוד שמש (המיכל והקולטים) מקומת גג הבניין לעברה של ניהאד הוא אירוע מזעזע בחומרתו ושמחייב, כשלעצמו, קביעת מתחם עונש הולם עם גבול תחתון שיבטיח השתת מאסר מאחורי סורג ובריה ולבטח שלא בדרך של ריצוי בעבודות שירות. האירוע הנוסף של השלכת שתי משקולות של 20 ק"ג, מוט הברזל וצנצנות מזכוכית לעבר מוחמד וחניפה מקומה עליונה הוא אירוע חמור גם כן שגם הוא היה עלול להסתיים באסון. גם אירוע זה מחייב השתת מאסר מאחורי סורג ובריה. ולבסוף, איומים ברצח כלפי חניפה בשתי הזדמנויות שונות (באישום הראשון ובאישום השלישי) גם הם מחייבים השתת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה.

11. משקבעתי שהעבירות שבהן הורשע הנאשם בוצעו במידת אשם גבוהה, אביא את מדיניות הענישה הנוהגת מפסיקתו של בית המשפט העליון בעבירת איומים כלפי בני משפחה ושבה הושתו מאסרים מאחורי סורג ובריה. ללמדך, שהעובדה שהנאשם הורשע בעבירות מסוג עוון איננה מעניקה חסינות מפני השתת מאסר ממש. להלן הפסיקה:

א. רע"פ 21/4189 **מנסור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.6.21). המבקש הורשע בעבירת איומים בכך שאיים על אחיו שירצח אותו ובנוסף הורשע בעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק בכך שהטריד את גרושתו בטלפון. הושתו עליו 9 חודשי מאסר בפועל.

ב. רע"פ 08/1293 **קורניק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.6.08). המבקש הורשע שאיים על בת זוגו והושתו עליו 12 חודשי מאסר בפועל.

12. לפיכך, הנני קובע שמתחם העונש ההולם למכלול העבירות שבוצעו נע בין 10 ועד 24 חודשי מאסר בפועל בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

13. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון לקולא את הנתונים הבאים: האירוע הטראומטי שהנאשם עבר בעקבות מות בנו בעת שהאחרון היה פעוט; מצבו הנפשי של הנאשם כפי שתואר במסמכים הרפואיים שפורטו בפסקאות 55, 56 ו-57 להכרעת הדין.

14. כמו כן, לקחתי בחשבון לחומר את עברו הפלילי המכביד. כאמור, הנאשם נדון בשנת 2000 לשש שנות מאסר בפועל בגין עבירות סמים. ובשנת 2011 נדון לתשע שנות מאסר בפועל בגין עבירת אלימות נגד אחותו ניהאד. מן הראוי לתאר בהרחבה את אותו אירוע אלימות נגד ניהאד כנתון משמעותי שמצדיק החמרה בעונשו בתיק שבפניי.

15. המאשימה הגישה מסמכים שונים שנוגעים לאירוע האלימות נגד ניהאד בשנת 2011, כדלקמן:

א. ראשית, כתב האישום המתוקן שבו הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון בבית המשפט המחוזי במחוז מרכז (ת/22). הנאשם הורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה בכוונה מחמירה ובעבירה של נשיאת נשק. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה שניהאד עמדה ביום 8.5.2010 בחצר הבניין שבו מתגוררים הוריה ונשאה את בתה הקטינה על ידיה. הנאשם התקרר לניהאד מאחור וירה בה מאקדח שהחזיק שתי יריות בגבה. ניהאד התמוטטה, הועברה לבית חולים והוכנסה בדחיפות לחדר ניתוח. במהלך הניתוח נכרתו מגופה הטחול וקטעים מהמעי הגס ומהמעי הדק ונצפו שמונה חורים בקיבתה ומספר חורים במעי הדק והגס. בנוסף נגרם לניהאד כתוצאה מהירי שבר מרוסק באחת מחוליות עמוד השדרה. לבסוף, ניהאד הייתה בחלק מהזמן מונשמת ומאושפזת ללא הכרה ביחידה לטיפול נמרץ.

ב. שנית, גזר הדין של בית המשפט המחוזי במחוז מרכז שניתן בהרכב של שלושה שופטים (ת/23). מגזר הדין עולה שכתב האישום המקורי היה בגין עבירה של ניסיון רצח והמאשימה בטיעוניה הבהירה שאחד השיקולים בהגעה להסדר הטיעון שבו העבירה של ניסיון לרצח הומרה לעבירה של חבלה בכוונה מחמירה הוא הרצון למנוע את העדת בנות משפחה נוספות שהיו במקום וסירבו להגיע לבית המשפט להעיד. בית המשפט גם שקל לקולא את אירוע מות בנו הפעוט של הנאשם. בסופו של יום, הושתו על הנאשם שמונה שנות מאסר בפועל.

ג. שלישית, פסק הדין של בית המשפט העליון שניתן בעקבות ערעור המדינה על קולת העונש שהושת על הנאשם על ידי בית המשפט המחוזי במחוז מרכז (ת/24). הערעור התקבל והעונש

הוחמר לתשע שנות מאסר בפועל.

16. למרות חלוף למעלה מ-12 שנה מאז ביצוע אירוע האלימות הקשה כלפי ניהאד ושליחתו למאסר לתשע שנים, הנאשם עדיין אינו מרפה מניהאד. זריקת דוד שמש לעברה (המיכל והקולטים) מגג הבניין כאשר היא נמצאת מתחת לבניין בחצר הדודים במטרה לפגוע בה הוא אירוע מבעית, מזעזע ומעורר חלחלה. הדבר מחייב השתת מאסר בפועל לתקופה ממושכת וזאת גם אם העבירה שיוחסה לו בגין אותו אירוע היא עבירה מסוג עוון של ניסיון תקיפת סתם.

17. בנוסף, אמירתו של הנאשם לחניפה בשתי הזדמנויות שונות (פעם באישום הראשון ופעם באישום השלישי), שבכוונתו לרצוח אותה היא אמירה שמטילה מורא עליה ועל בעלה וילדיה. הדברים מקבילים משנה תוקף לאור זריקת המשקולות, מוט הברזל והצנצנות מזכוכית לעברה ולעבר מוחמד כאשר הם בחצר והוא בקומה העליונה. הנאשם כבר הוכיח בעבר שהוא לא רק "אומר" אלא גם "עושה". מכאן המסקנה שעברו הפלילי בתחום האלימות מחייב החמרה בעונשו והצבתו בחלק העליון של מתחם העונש ההולם שנקבע.

18. לאור כל האמור לעיל הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 22 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 15.12.22 ועד היום.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבתוך שלוש שנים ממועד שחרורו לא יעבור עבירת אלימות.

ג. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 6,000 ₪ לכל אחד מעדי התביעה 1, 3 ו-4 (מוחמד אלצאנע, חניפה אלצאנע וניהאד קיסי). הפיצוי לכל אחד מהם ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.2.24 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לקורבן שלא שולם לו לפירעון מידי.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך של 10,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.3.24 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מידי.

19. המאשימה תעביר לעדי התביעה 1, 3 ו-4 העתק כתב האישום, העתק הכרעת הדין והעתק גזר הדין, במסירה אישית, וזאת תוך 15 ימים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' כסלו תשפ"ד, 16 נובמבר 2023, במעמד הצדדים.